

Bunu nasıl yazdığımı görseniz acırsınız. Kucağımda, daha doğrusu omzumdan aşağıya koala gibi yapışmış bir bebek var. Hanımefendiyi yerine yatırınca otuz saniye sonra uyanıyor. Karnı göbeğimin üstünde sıcak sıcak duracak. Bir yandan da omzuma çıkardıklarının kokusu burnuma çarpıyor. Ben de herhalde bugün 10 km'lik yürüyüşü tamamlamamdan kaynaklanan bu kafamdaki kalabalığı bilgisayara bırakabilmek için tuhaf bir pozisyonda yazıyorum. Fotoğrafımı çeken olsa.

Site gerisindeki programın değişmesinden mütevellit bazı yazılar RSS'te çıkmıyor. Çıkanların linkinde hata var. Twitter da o sebeple linkleri bilemiyormuş. Bunlarla uğraşmam lazım şimdi.

Yazı *üretme* konusunda başarılı değilim. Yazıları kuşa çevirme konusunda daha başarılıyım ama bazen *sonradan yazıya çeviririm* diye not aldığım cümleleri yazıya çevirmek zor geliyor. O haliyle de kimsenin anlayacağını sanmam.

Hepimizde az ve çok mevcut bir hastalık olmakla beraber *Türkçülüğü* bariz yaşayanları sevmiyorum. Türklerin arasında bir Türkün Türkçülük yapmasının önemsenecek ve saygı duyulacak bir tarafını görmüyorum.

Diyecekler ki Kürtler de Kürtçülük yapıyor veya Araplar veyahut İngilizler. Eğer başka millete reklam yapıyorsan, bunu biraz anlarım. Bir Farisi'nin gelip bana Fars reklamı yapmasının en azından turizm veya tanıtım mantığı var ancak gidip *masturbasyon* misal kendi kendimizi *eğlememiz* komik bile olmayacak kadar zavallı.

Merak eden olursa, yabancıya karşı Atatürkçü olduğum bile oluyor zaman zaman. Veya *Türkler neden İngilizce konuşamıyor?* diye sorana *Türkler herkesin Türkçe konuşmasına alışık bir millettir, hiç sömürgecilik görmediği için yabancı dil öğrenemez* diye gayet milliyetçi laflar edebiliyorum ama bunları bir Türk'e söylemem. Onlara *İngilizce öğrenin, yoksa dünyaya yetişemezsiniz* derim.

Bir kitap okuyorum. Adını unuttum ama *pozitif düşüncenin eleştirisi* diyebileceğimiz bir kitap. *Self-help* literatürünün temellerini eleştiriyor ve alternatif olarak mesela Stoa'dan veya Budizm'den bahsediyor. Kendime daha yakın buldum ancak bütün bu *pozitif düşünce*, *negatif düşünce* meselesinin özü lüzumsuz.

Konu insanların *hareket* etmesi. Harekete geçmesi. Bunun için umut gerekiyorsa, pozitif düşünmek lazım. Açılmayacak kapıların açılacağını, aşılmayacak dağların aşılabileceğini düşünmek. Ancak bazen insanlar *fazla pozitif* düşündüklerinden harekete geçmiyor. *Nasıl yaparım, nasılsa şansım yaver gider* kafası. Bu ikisi de farklı açılardan *hayal alemi* gibi geliyor bana. İnsanların aksiyona geçmeyişinin sebebi negatif düşünce de olabilir, pozitif düşünce de. Bunların kişilere doğru dozlarda, kendilerine uygun şekilde verilmesi gerek.